

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3421/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Љубице Милутиновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Олег Копривица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, Одељење за ванредне ситуације из Зрењанина, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1045/19 од 17.05.2019. године, у седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1045/19 од 17.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1045/19 од 17.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 185/18 од 27.12.2018. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован приговор стварне ненадлежности суда. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован приговор месне ненадлежности Основног суда у Панчеву. У трећем ставу изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу, на име разлике зараде по основу дежурства ван радног времена (приправност) за период од априла 2015. године до јануара 2016. године, исплати укупан износ од 31.300,45 динара, са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе почев од дана доспелости сваког износа до исплате, у висини и од датума ближе означених у том ставу. У четвртном ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.812,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1045/19 од 17.05.2019. године, године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом и на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У другом ставу истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Наиме, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату по основу дежурства ван радног времена - приправности, која није призната кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 01.03.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 31.300,45 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић